

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. října 2019 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Slavíka a přísedících Ing. Jiřího Haly a Veroniky Hoppové, DiS.

takto:

Obžalovaný

Dávid V., nar. xxx v xxx, státního příslušníka Slovenské republiky, trvale bytem xxx, Slovenská republika, v ČR bytem xxx,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od 20:30 hodin dne 20. 4. 2018 do 06.00 hodin dne 21. 4. 2018, v ulici Xxx, v ložnici bytu číslo xxx nacházejícím se v pátém patře, který dočasně užíval se souhlasem Daniela P., nar. xxx, a kam jej poškozená E. Ř., nar. xxx, po předchozí vzájemné dohodě přišla navštívit, poté co společně konzumovali víno a pravděpodobně i marihuanu, kdy konzumace shora uvedených látek vyvolala u poškozené nevolnost, třes celého těla a zpomalila její motoriku a mluvu, využil stavu poškozené, a poté, co ulehli do postele, se vysvlékl donaha a počal z poškozené stahovat tričko a kalhotky, přičemž jí sahal mezi nohy, a poté, co poškozené vytáhnul tričko ke krku a stáhnul jí kalhotky, nalehl na ni celou vahou svého těla tak, že se poškozená nemohla hýbat a následně bez souhlasu a proti vůli poškozené vnikl svým penisem do její vagíny a počal s ní souložit se slovy „udělej se“, kdy v tomto jednání pokračoval až do své ejakulace na břicho poškozené, která jej po celou dobu za neustálého pláče prosila, aby toho nechal a pokoušela se jej odstrkovat a křičet, což se jí s ohledem na její stav vyvolaný požitím alkoholu a pravděpodobně i marihuany, a s ohledem na fyzickou převahu obžalovaného nedařilo, přičemž od další obrany upustila, a to i s ohledem z obav ze psa plemene americký stafordšírský teriér, o něhož se obžalovaný staral, který byl s nimi přítomen v ložnici, a který na obranu poškozené reagoval vrčením, kdy v důsledku shora uvedeného jednání ze strany obžalovaného došlo u poškozené ml. E. Ř. k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy projevující se návraty (flashbacky) událostí jak ve dne, tak i v noci ve snech, strachem z mužů, vyhýbáním se místům, kde by ji pachatel mohl najít, strachem,

úzkostí, problémy v sexuálním životě, zhoršením hraniční poruchy osobnosti a bulimie a nutnou medikací, tedy k těžké újmě na zdraví,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. **Na základě důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázané,** že poškozená ml. E. Ř. (dále též jen „poškozená“) se seznámila s obžalovaným přes sociální síť Tinder a poté si psali přes aplikaci WhatsApp, přičemž poškozená posílala obžalovanému převážně k jeho žádosti své fotografie intimního charakteru. Po domluveném večerním setkání s přenocováním dne 20. 4. 2018 u obžalovaného ve vypůjčeném bytě na adrese Xxx, spolu nejprve oba venčili psa, o něhož se staral obžalovaný, pak se vrátili do bytu, aby konzumovali víno, nicméně to jim nechutnalo, tak odešli spolu znovu ven do večerky koupit jiné víno. Poté spolu konzumovali víno a kouřili neznámou látku, patrně marihuanu. Poškozené se však udělalo špatně, když se trásla po celém těle, měla zpomalenou motoriku a mluvu. Posléze si šli společně s obžalovaným lehnout, nicméně obžalovaný se vysvlékl donaha a bez souhlasu poškozené jí stáhl tričko a kalhotky, sahal jí do rozkroku, následně na ni nalehl celou vahou svého těla tak, že se poškozená nemohla hýbat. Proti vůli poškozené započal vniknutím svého penisu do její vagíny soulož, přičemž jí opakovaně říkal: „udělej se“. Přestože se poškozená po celou dobu soulože za neustálého pláče této bránila odstrkováním a křikem, resp. obžalovaného prosila, aby toho nechal, došlo následně u obžalovaného k ejakulaci na břicho poškozené. Obžalovaný tak zneužil stavu malátnosti poškozené vyvolaného předchozím požitím alkoholu a kouřením marihuany s tím, že k souloží s bezbrannou poškozenou využil svou fyzickou převahu, jakož i strachu poškozené z případného útoku psa bojového plemene amerického stafordšírského teriéra, o kterého se obžalovaný staral, který byl s nimi přítomen v ložnici a vrčel v reakci na jakoukoliv obranu poškozené. V důsledku tohoto jednání obžalovaného se u poškozené následně rozvinula posttraumatická stresová porucha projevující se návraty (flashbacky) událostí jak ve dne, tak i v noci ve snech, strachem z mužů, vyhýbáním se místům, kde by ji obžalovaný mohl najít, strachem, úzkostí, problémy v sexuálním životě, zhoršením hraniční poruchy osobnosti a bulimie a nutnou medikací, tedy k těžké újmě na zdraví.
2. Obžalovaný Dávid V. se **k činu nedoznal a svou vinu popřel.** V rámci svého výsledku při hlavním líčení, obžalovaný uvedl, že se s poškozenou seznámil přes seznamovací aplikaci Tinder, přičemž si ovšem nevzpomněl, kdo koho kontaktoval po delší odmlce od předchozí komunikace jako první, když byl tou dobou dočasně odloučen od přítelkyně, se kterou se předtím hádali. Komunikace s poškozenou měla povahu flirtu, sexuální kontakt přitom oba nevyučovali. Dále se obžalovaný přiznal k občasnému kouření marihuany. Potvrdil také, že s poškozenou při setkání v

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

inkriminovaný čas venčili nejdříve psa, o něhož se staral, a pak spolu v bytě na adrese xxx, ochutnali bílé víno, které jim nechutnalo, proto byt znovu opustili kvůli koupí červeného vína ve večerce, to však následně po návratu do bytu poškozené nechutnalo, tak dále nepili. V přítomnosti poškozené obžalovaný kouřil jen cigaretu, i když marihuanu měl u sebe také. Z cigarety si poškozená podle sdělení obžalovaného jenom potáhla. Pak šli naposledy spolu venčit psa, předtím poškozená dala obžalovanému pusy. Obžalovanému se nelíbilo jednání poškozené, která hovořila pořád dokola o obžalovaném, pěkném bytě, o vztahu a rodině, tak ji požádal, aby opustila vypůjčený byt, nicméně ta mu začala vyhrožovat, že vyskočí z okna, tak ji nechal v bytě raději přespat. Poškozené dal vybrat, kde chce spát, a odešel do ložnice, přičemž poškozená za ním poté sama přišla spát. O fyzický kontakt s poškozenou zájem nejevil, že spala v jeho blízkosti, mu bylo jedno. Ráno poškozená odešla s tím, že se obžalovaného zeptala, zdali ji vyprovodí. On to však odmítl, čímž konverzace mezi nimi skončila.

3. Stran duševního stavu obžalovaného byl zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a sexuologie** prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D., DSc., a **z odvětví psychiatrie a sexuologie** doc. MUDr. Jaroslavem Zvěřinou, CSc., v rámci něhož nebyly u obžalovaného shledány žádné faktory, které by snižovaly jeho schopnost adekvátně vnímat, zapamatovat si a následně reprodukovat prožité události, nebyly u něj zjištěny ani žádné známky duševní poruchy. Podle znalců obžalovaný není zvýšeně agresivní a jeho pobyt na svobodě není nebezpečný.
4. Doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina ve znaleckém posudku uzavřel, že obžalovaný má heterosexuální orientaci bez sexuálně deviantních erotických preferencí, inkriminovaný delikt podle popisu poškozené ostatně nevykazuje žádné sexuálně-patologické znaky. V jeho psychosexuálním vývoji, a ani v jeho sexuálních preferencích nebyly zjištěny žádné nápadnosti, žádná patologie.
5. Prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., DSc. konstatoval, že obžalovaný v zátěžových situacích reaguje adekvátně, neagresivně. Jde typově o sangvinika, intelektově dobře průměrného, psychicky stabilního, extravertovaného. Není osobou závislou na alkoholu či jiných návykových látkách. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení a je plně schopen chápat jeho smysl.
6. **Poškozená mladistvá E. Ř.** v hlavním líčení pro svou posttraumatickou stresovou poruchu nevypovídala, když její výslech nebylo možno se zřetelem ke konstatování znalkyně MUDr. Gayové provést bez devastujících dopadů na její stávající psychický stav, proto byla v rámci hlavního líčení přehrána audiovizuální nahrávka její výpovědi z přípravného řízení. V rámci ní vypověděla, že se s obžalovaným poznala na seznamovací aplikaci Tinder a následně si začali psát přes sociální síť WhatsApp. V té době se rozešla se svým přítelem, se kterým se na této seznamce také seznámila. Poškozená v tu dobu hledala přítele a myslela si, že oba hledají něco podobného. Měla tehdy sama ze sebe špatný pocit, tak obžalovanému posílala svoje polonahé a nahé fotky, protože se potřebovala cítit dobře a slyšet, že je hezká. Svému expříтели Marcelu M. schůzku s obžalovaným chtěla udělat natruc. Obžalovaný jí v komunikaci lichotil a naznačoval, co by se mělo stát, že by k něčemu mělo dojít, myšleno tím k sexu. Brala to jako lichotku, ne, že by přímo chtěla ten akt, ale prostě jí to dělalo dobře, zvedalo jí to sebevědomí, které v té době měla strašně malé. Na seznamce, kde se seznámili, mohla být až od 18 let, ale nepožadovali tam žádnou občanku. Dále poškozená uvedla, že když se domlouvala s obžalovaným na setkání, tak se domluvili, že u něj přespí. Počítala pouze s přespáním, a že každý bude spát v jiné místnosti, že to bude normální večer s pokecem u filmu. Už když za ním jela, tak se jí to moc nezdálo, protože obžalovaný byl v těch zprávách, co si posílali, hodně nepříjemný. Například psal, že si nebude brát mobil, takže když tam nebude ve smluvenou dobu, tak prostě odejde. Byla z toho nervózní, je ze všeho hned vystresovaná. Sbalila se co nejdřív a jela. S obžalovaným se domluvili, že se setkají 20. 4. 2018 na zastávce Rašínovo nábřeží. Vyjela mezi 18:00 hod. - 19:00 hod., obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

tam na ni čekal i se psem - pitbullem xxx. Nejprve se byli projít se psem a pak šli k obžalovanému do bytu. V tu dobu už mezi nimi probíhaly nějaké narážky obžalovaného, že jí mělo dojít, že když mu posílá své nahé fotky, tak to nebude jen tak, ale byla strašně hloupá. Když se sešli, objali se a pozdravili s tím, že půjdou do bytu a pokecají. Přišlo jí to v pohodě, když cestou normálně konverzovali. Když viděla hodně luxusní dům i ten byt obžalovaného, říkala si, že musí být strašně bohatý.

Obžalovaný jí pak nabízel nějaké bílé víno, které jí nechutnalo, tak to nepila. Chvíli si povídali a pak šli do večerky koupit červené víno a zase se vrátili do bytu. Červené víno jí ale také nechutnalo, vypila ho úplně minimálně. Obžalovaný jí potom řekl, že by si mohli dát marihuanu. Poškozená uvedla, že už ji dříve zkoušela a nikdy předtím jí z marihuany nebylo špatně. Souhlasila, že si marihuanu vezme, „že bude sranda“. Od té chvíle jí ale přišel obžalovaný divný, když začal vyprávět, že odcizil auta v jiných zemích, že je sem vozí. Potom obviněný přinesl velkou pikslu marihuany s tím, že začal balit jointa. V té pikslu mohl být ale třeba i hašiš, nevěděla, bylo to zelené jako marihuana. Začala mít trošku strach, když mamce řekla, že spí u kamarádky. Poprosil jí, zda může vzít kousek cigarety a dát mu to tam, aby se to smíchalo. Souhlasila. Venku, na procházce se psem, si dala dva potahy a řekla si, že si užijí ten večer, budou se koukat na filmy a třeba pak spolu budou chodit. Obžalovaný vykouřil zbytek. Jí však začalo být strašně špatně, klepaly se jí ruce a nohy. Řekla to obžalovanému, že musí jít domů. Nemohla skoro chodit, nemohla ovládat tělo a chtělo se jí brečet. Když jí na cestě zpět do bytu obžalovaný něco říkal, musela hodně dlouho přemýšlet nad tím, co jí vůbec říkal. V bytě se pak zeptala obviněného, zda nemá něco na převlečení, že by chtěla jít spát, že jí není dobře. Dal jí nějaké černé triko a říkal, že v triku vypadá velmi dobře. Řekl jí, ať si jde lehnout k němu, přičemž usoudila, že to bude v pohodě, že prostě budou jenom spát. Bylo jí čím dál hůř, ale nechtěla volat domů, protože máma je docela přísná, bylo pro ni nepředstavitelné jí volat. V posteli na ni obžalovaný začal sahat, ona mu říkala, že nechce, ať na ni nesaáhá. Po celou tu dobu byl s nimi ten pes bojového plemene. Poškozená obžalovanému říkala, že sex nechce, protože jí bylo zle. Nepřestával, proto na něj zvýšila hlas s tím, ať toho nechá. V tu chvíli se postavil pes a začal se tak špatně koukat. Řekla si, že je to v háji. Bála se. Je sama typem člověka, který v takové situaci zamrzne a nemůže ani křičet. Tak začala alespoň brečet a obžalovanému říkala, ať toho nechá. Vůbec se nemohla hýbat, ztratila veškerou kontrolu nad svým tělem. Obviněný jí sundal kalhotky a vytáhl triko a následně na ni nalehl. Pak zkusila křičet, ale pes začal štěkat. Měla z něj hrozný strach. Obžalovaný pak do ní vniknul. Nemohla se vůbec hýbat. Bylo to hrozné. Prosila ho, aby toho nechal, ale nepřestával a stále jí říkal, aby se udělala. Neví, jak dlouho to trvalo, bylo to pro ni hrozně dlouhé. On na ní stále ležel. Bylo to hrozné. Pak to po nějakých dvaceti nebo třiceti minutách skončilo. Udělal se jí na břicho, protože v tu dobu nebrala antikoncepci. Psala mu to předtím při chatování. Když to skončilo, tak si obžalovaný lehnul a řekl jí, že to nemá nikomu říkat. Přišlo jí to jako výhrůžka. Obžalovaný jí pak řekl, že se má jít umýt do koupelny. Šla se umýt a brečela na záchodě. Byla zmatená, nevěděla, kde má mobil. Ví, že dveře od bytu byly zamknuté a nevěděla, kde jsou klíče. Bála se, že by jí obžalovaný mohl ublížit. Říkala si, že to do rána přečká, že ji určitě ráno pustí, že to bude dobré, že si třeba chtěl jenom užít, a že to musí vydržet. Stále se také bála toho psa, aby na ni nezaútočil. Nevěděla, jak věc řešit, proto se vrátila do té postele. Pořád jí bylo strašně zle a byla omámená. Probudila se ráno kolem šesté hodiny. Obžalovaný byl vzhůru a řekl jí, ať vypadne. V tu chvíli byla šťastná, tak se rychle oblékla a odešla, když jí obžalovaný odemkl. Pak volala své nejlepší kamarádce N. H., co se jí stalo, že byla znásilněná a že má strach to říct mámě, protože se styděla. Šla potom pěšky domů a po příchodu domů šla spát, což už během cesty napsala mamce SMS. O tom, co se jí stalo, řekla ten den, nebo následující den, i své další kamarádce D. V. a ta jí přesvědčila, aby to řekla mamce a že by to měla začít řešit. Nechtěla, byla z toho špatná a stále brečela. Mamce to řekla asi po 4 – 5 dnech. Byla také u gynekoložky, ale ta nic neobjevila. Potom, co se to ale stalo, je na tom psychicky špatně, obviňovala se, že je to její vina, že je hrozná.

7. Na poškozenou ml. E. Ř. byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie a odvětví

psychiatrie, včetně dodatku, a to znalci prof. PhDr. Petrem Weissem Ph.D., DSc., a MUDr. Alenou Gayovou. Ze závěrů znalců, přednesených rovněž v rámci jejich výpovědí v hlavním líčení vyplývá, že poškozená dlouhodobě trpí hraniční poruchou osobnosti projevující se zejména emoční nestabilitou a mentální bulimií. Anamnesticky také trpěla posttraumatickou stresovou poruchou z tvrdého kontrolujícího výchovného stylu dědy s možným sexuálním zneužíváním, které bylo dlouhodobé a začalo ve věku, kdy byla osobou bezbrannou. Byla tedy zvýšeně zranitelnou obětí. Dle vlastních slov poškozené trauma z jednání dědečka bylo až nyní překryto traumatizací jejího znásilnění obžalovaným. V důsledku činu trpí poškozená posttraumatickou stresovou poruchou a dekompenzací výše uvedených diagnóz. Co se týče příznaků posttraumatické stresové poruchy, poškozená vykazuje klasické symptomy jako návraty (flashbacky) událostí ve dne i ve snech, děsivé sny, sníženou sebeúctu, sebedůvěru i důvěru v okolí, strach z mužů, vyhýbání se místům, kde by ji pachatel mohl nalézt, strachem, úzkostí, poruchami spánku, problémy v sexuálním životě (snížení apetence), podstatně se zhoršily původní diagnózy hraniční poruchy osobnosti a bulimie. Specifický je u poškozené symptom nedotýkat se lidí, který jí brání ve vzdělání, když studuje obor kosmetička. Znalci zároveň u poškozené nezjistili úmyslné zveličování zdravotních potíží. Poškozená je tak od doby činu omezena ve svém životě podstatným způsobem, je nucena užívat navýšené dávky psychofarmak, častěji chodit na terapie, má problémy v sexuální oblasti, nemůže se dotýkat klientů na praxi v učení a dekompenzovaly se její původní psychické poruchy. Prognóza dalšího vývoje je nepříznivá, a to i s ohledem na skutečnost, že již jednu posttraumatickou stresovou poruchu prožila. U poškozené nebyly zjištěny jakékoliv faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a následně i reprodukovat prožité skutečnosti, že by poškozená měla sklon ke zkreslování výpovědi nebo jinou, než uvedenou motivaci podání oznámených skutečností. Obecnou věrohodnost poškozené lze hodnotit jako nenarušenou. Pokud by poškozená neměla negativní zkušenosti s chováním a jednáním dědy, dle znalců by nynější posttraumatická stresová porucha pravděpodobně mohla mít mírnější průběh, nevracely by se jí vzpomínky a symptomy, které prožívala denně poté, co mělo dojít ke spáchání předmětného činu. Vracejí se jí i traumatické vzpomínky na jednání dědy. Znalkyně MUDr. Gayová pak při výslechu v rámci hlavního líčení zároveň uvedla, že nepředpokládá, že by obživané trestní řízení s dědou poškozené mělo podstatný a zásadní vliv na prožívání druhého traumatu poškozenou.

8. **Svědčyně N. H.** (kamarádka poškozené) uvedla, že poškozená jí na jaře 2018 ráno kolem 7:30, když šla do školy, volala a byla hrozně vyděšená, roztřesená a brečela. Říkala jí, že byla u nějakého kluka a že jí asi něco hodil do pití, že ji ten kluk znásilnil a pak ji nechtěl pustit z bytu a že měl psa. Pokaždé, když se chtěla zvednout z postele, tak ten pes začal štěkat a ona se ho bála. Pak jí ten kluk vyhodil ráno z bytu. Po telefonátu poškozená nebyla několik dnů ve škole. Když se viděly asi tři dny poté, poškozená se o tom již nechtěla bavit. Říkala jen, že budou dávat trestní oznámení. S poškozenou se však nebaví od června 2018, když jí vadilo, jak se k ní poškozená chovala. Podle svědkyně se poškozená seznamovala s kluky ze seznamky a scházela se s nimi, před čímž ji varovala. Přes seznamku nebo sociální síť se E. seznámila asi s pěti kluky a se třemi z nich došlo až na sex. Co se týče drog, poškozená v její přítomnosti kouřila asi šestkrát nebo sedmkrát trávu.
9. **Svědčyně D. V.** (kamarádka poškozené) uvedla, že k předmětné události mělo dojít někdy v březnu nebo dubnu 2018. O všem se dozvěděla telefonicky až dopoledne následujícího dne potom, co se to poškozené stalo. Pak se sešli ještě osobně odpoledne kolem čtvrté hodiny. Když jí to E. vyprávěla, tak brečela a klepala se. Poškozená jí řekla, že byla u jednoho muže, urostlého Slováka, se kterým se seznámila přes seznamku Tinder, že u ní došlo z jeho strany ke znásilnění. Podle svědkyně po vzájemné předchozí dohodě k němu šla na víno do bytu, víno jí přišlo divné

a bylo jí špatně. Nemohla se hýbat. Ten muž na ni začal sahat, ona to nechtěla, on ale nepřestal. Mělo mezi nimi dojít k pohlavnímu styku a E. říkala, že se jí udělal na břicho. E. říkala, že chtěla utéct, vyskočit z okna, ale bylo to moc vysoko, a tak se rozhodla jít spát. Také říkala, že druhý den ráno se vzbudila brzy a odešla. K tomu muži ještě říkala, že nelegálně prodává auta a že měl psa, který byl agresivní a kterého se bála. Měla strach také z toho, co jí na to řekne maminka. Z drog podle svědkyně poškozená experimentovala jen s marihuanou. Po činu se podle sdělení svědkyně poškozená více straní lidí.

10. **Svědkyň Lenka Ř.** (matka poškozené) uvedla, že její dcera jí vše oznámila se zpožděním asi čtyř dnů ve středu po datu, kdy se to stalo, což bylo z 20. 4. 2018 na 21. 4. 2018. Dcera jí přes Facebook a poté telefonicky, a když dcera za ní přijela do práce, i osobně řekla, že se stydí a mrzí ji to a že nespala tam, kde jí řekla, že byla znásilněna mladým mužem, s nímž si dopisovala přes chat. Následně popsala průběh večera, kdy se dcera setkala s obžalovaným, stejně jako poškozená. K muži, který měl poškozenou znásilnit, jí dcera řekla, že je mu kolem 21 let, studuje VŠE, je hodně fyzicky silný a že měl vlasy ostříhané nakrátko. Popsala také byt, kam ji zavedl s tím, že to byl velký, luxusní byt. Asi za 2 a půl hodiny s ní mluvila osobně, dcera za ní přijela do práce. Okamžitě k radě svého advokáta proto volala do gynekologické ordinace, aby lékařka poškozenou vyšetřila. Po činu na tom dcera byla špatně, zhoršil se jí psychický stav, dramaticky se změnila, vrátily se jí nespavost, deprese, bála se vyjít ven. Začala být uzavřená, nekomunikativní, smutná, naprosto nesebevědomá, vrátily se opět problémy se spaním, jídlem, začala být naprosto nedůvěřivá, snažila se co nejvíc izolovat od normálního života. Dcera se léčila na psychiatrii sice už od jara 2013, tudíž měla problémy již před znásilněním, ale ne v takovém rozsahu, neboť trpí hraniční poruchou osobnosti. Poškozená se také matce přiznala ke trojímu užívání marihuany.
11. **Svědkyň K. K.** (kamarádka poškozené) ve své svědecké výpovědi z přípravného řízení, čtené v hlavním líčení, uvedla, že jí poškozená telefonovala, přičemž byla v šoku a brečela. Následně poškozená svědkyni zmínila události té noci bez bližších detailů, jen jí potvrdila, že ji kluk, se kterým se seznámila a dala si s ním skleničku vína, znásilnil. Dále jí bylo nepříjemné o celé věci se svědkyní mluvit. Uvedla ovšem, že dotyčný měl psa bojového plemene a že se spolu seznámili přes aplikaci Tinder. O několik dní později se svědkyně s poškozenou osobně potkala a vyhledaly společně dům, ve kterém k činu mělo dojít.
12. **Svěděk Daniel P.** (bratranec obžalovaného a vlastník půjčeného bytu, kde se čin měl odehrát) ve své výpovědi čtené v rámci hlavního líčení potvrdil, že v době od 7. 4. do 23. 4. 2018 obžalovaný po dobu dovolené hlídal jeho byt ve xxx, ve kterém žije s manželkou a se psem plemene amerického stafordšírského teriéra. Obžalovaný pak tentýž byt hlídal ještě na podzim v říjnu, nebo listopadu 2018. Ke svému psovi uvedl, že je socializovaný a má základní výcvik poslušnosti, běžně si ho hladí i cizí děti. Vrčení psa nevyloučil, byť zároveň zkonstatoval, že nikdy na nikoho nezavrčel.
13. Soud dále provedl dokazování **listinnými důkazy**, z nichž podstatné jsou zejména následující důkazy, resp. skutečnosti z nich vyplývající:
  - vyjádření klinické psycholožky Mgr. Pavly H., psychoterapeutky poškozené, ze dne 29. 8. 2018, č. l. 80, a lékařská zpráva téže klinické psycholožky ze dne 3. 6. 2018, č. l. 221, obě svědčící o rapidním zhoršení zdravotního stavu poškozené po činu obžalovaného,
  - protokol o ohledání místa činu ze dne 10. 5. 2019, včetně fotodokumentace a videozáznamu, (č. l. 125 – 139),
  - fotografie obžalovaného (č. l. 145),
  - náčrtek bytu – místa činu, vyhotovený poškozenou, (č. l. 217),

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

- lékařská zpráva MUDr. E. U., gynekoložky poškozené, ze dne 26. 4. 2018, (č. l. 220), svědčící o návštěvě poškozené s její matkou s provedenou gynekologickou prohlídkou poškozené ohledně činu obžalovaného,
- výpis z katastru nemovitostí ohledně bytu, kdy došlo k činu obžalovaného, (č. l. 259),
- průkaz k původu psa pana Daniela P., č. l. 262 – 266, osvědčujícího, že se jednalo o amerického stafordširského teriéra, a fotografie tohoto psa,
- fotografie zasílané poškozenou a obžalovaným v rámci komunikace předcházející činu obžalovaného, (č. l. 290 – 291),
- komunikace ze seznamovací aplikace Tinder ze dnů 8. 11. 2017 až 26. 12. 2017, č. l. 292, prokazující, že poškozenou kontaktoval první obžalovaný, a že inicioval i předání kontaktů na komunikační aplikaci Whatsapp,
- komunikace z aplikace Whatsapp ze dnů 19. 4. 2018 až 21. 4. 2018, č. l. 293 – 312, z níž vyplývá, že poškozenou kontaktoval po odmlce první obžalovaný, že po poškozené vymánil její fotografie, včetně obnažené fotografie, nabídl poškozené osobní setkání a v komunikaci činil vůči poškozené sexuální narážky, přičemž naznačoval, že mu šlo o krátkodobý sexuální zážitek, nikoliv o vztah, s čímž byla poškozená srozuměna a na tuto komunikaci reagovala v obdobném duchu, dále z ní vyplývá, že obžalovaný poškozenou těsně před osobním setkáním dne 20. 4. 2018 dostával komunikačně pod tlak, aby co nejdříve dorazila na sjednané místo, a konečně z této komunikace plyne i skutečnost, že na opakovaný dotaz poškozené k předchozí noci, kdy se čin stal, jak to mohl obžalovaný udělat a co to bylo, vůbec nereagoval,
- kopie spisu čj. KRPA-309293/ČJ-2014-001275, č. l. 335 – 346, ve věci policejního vyšetřování pana Jaroslava Ř., děda poškozené, pro údajné sexuální obtěžování poškozené, z něhož vyplývá, že nebyly shledány právní důvody k zahájení úkonů trestního řízení, ani zahájení řízení o přestupku.

14. **Soud podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil následující skutkové závěry:**

15. Vzhledem k povaze činu, z něhož byl obžalovaný viněn, která je dána intimním vztahem dvou lidí, v zásadě se odehrávající beze svědků, soud čelil, co do dokazování, situaci, kdy proti sobě stály dvě do určité míry protikladné skutkové verze obžalovaného a poškozené. Z výpovědí obžalovaného, jakož i poškozené, ostatně stejně jako z korespondence obou těchto osob v rámci seznamovací aplikace Tinder a aplikace Whatsapp, bezrozporně vyplynulo, že se seznámili prostřednictvím těchto sociálních sítí a dohodli na osobním setkání onoho večera dne 20. 4. 2018 ve vypůjčeném bytě na adrese Xxx. Spolu nejprve venčili psa bojového plemene náležejícího příbuznému obžalovaného a majiteli vypůjčeného bytu, panu P., o něhož se staral obžalovaný. Po ukončení venčení tohoto psa se vrátili do bytu, aby konzumovali víno, nicméně to jim nechutnalo, tak odešli spolu znovu ven do večerky koupit jiné víno, které následně otevřeli, nicméně jim ani toto víno nechutnalo. Z týchž výpovědí rovněž shodně plyne, že poškozená v tomtéž bytě u obžalovaného přespala, a to v jedné posteli, a teprve v časných ranních hodinách dne 21. 4. 2018 poškozená tento byt v doprovodu obžalovaným opustila, neboť obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že při odchodu poškozené za ní zavíral dveře bytu. Z obou výpovědí, stejně jako z jejich předchozí komunikace prostřednictvím aplikace Whatsapp, také vyplynulo, že oba procházeli určitou vztahovou krizí a že měli oboustranný zájem na sblížení s tím, že nevylučovali, resp. naznačovali sexuální styk.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

16. K tomu soud dále uvádí, že jeho pozornosti v rámci předložené komunikace z aplikace Whatsapp mezi obžalovanou a poškozeným zejména neušla výrazně aktivnější komunikační participace obžalovaného, který celou komunikaci inicioval a v zásadě po celou dobu držel komunikační převahu nad poškozenou, ze které rovněž vymámil její fotografie, v konci dokonce včetně té obnažené, a rovněž otevíral nejrůznější podtextové a sexuálně dvojsmyslné narážky, jimž poškozená někdy i s ohledem k rodnému jazyku obžalovaného (slovenštině) nerozuměla. Z pohledu soudu tak poškozená v předmětné doložené komunikaci působila spíše bezbranně a naivně, a to i s ohledem na zkušenostní a intelektovou převahu obžalovaného, jenž poškozenou v zásadě do značné míry manipuloval, nevyjímaje v to rovněž onu komunikační pasáž, v níž vytvářel na poškozenou umělý tlak s cílem zajisti si její skutečný příchod na domlouvané místo setkání. Intelektovou převahu obžalovaného ostatně potvrdil i korespondující psychologický znalecký posudek prof. PhDr. Weisse, a to ve srovnání se závěry psychologického znaleckého posudku vypracovaného ohledně poškozené týmž znalcem.
17. Tím méně věrohodně se ovšem soudu jevila samotná výpověď obžalovaného, který ve vztahu k vedení komunikace přes předmětné aplikace odpovídal zásadně jen vyhýbavě a rozporně s tím, co samotná komunikace zejména v prostředí aplikace Whatsapp skutečně obsahovala, ať se již jednalo o odpovědi na dotazy k tomu, kdo komunikaci na předmětných aplikacích inicioval, tak ohledně tvrzení, kdo celé osobní setkání vlastně navrhl. Věrohodnosti výpovědi obžalovaného v této souvislosti ubírá na intenzitě rovněž skutečnost, že obžalovaný právě pro předmětnou noc disponoval vypůjčeným bytem svého bratrance, pana P., jemuž zároveň hlídal psa. Soud tedy především na jeho straně spatřuje výraznější motivaci pro setkání právě onoho, a nikoliv jiného, večera, a to včetně obžalovaným pro tento účel použité metody nátlaku na poškozenou ve vztahu k přesnosti jejího dojezdu na domluvené místo. Taktéž jako nepřesvědčivé pro soud vyznívaly partie výpovědi obžalovaného ohledně absence skutečné projekce vnitřního pocitu údajné nejistoty obžalovaného v relaci k poškozené do logicky navazujícího, reaktivního jednání obžalovaného. Soud tak za zcela nepochopitelnou považuje na straně jedné tvrzenou vnitřní pochybnost obžalovaného ohledně jakéhokoliv pokračování komunikace s poškozenou, a naopak, na straně druhé, naprostou nečinnost obžalovaného ve vztahu ke zcela logickému rychlému rozloučení se s poškozenou, nevyhovovalo-li mu její jednání, či názorové projevy. Soud za zásadně nevěrohodný moment výpovědi obžalovaného považuje i následný rozpor mezi údajným prohlášením poškozené o tom, že v případě, že ji nenechá v bytě přespat, tak vyskočí z okna, a reakcí obžalovaného na toto prohlášení, která se omezila zcela bez jakékoli zjevné příčiny jen na to, že se napil, dal poškozené tričko na spaní a šel si lehnout. Takové skutkové verzi lze za dané situace jednání obžalovaného jako člověka s dobře průměrným intelektem, u něhož měl být za takové situace dán předpoklad ke zvýšené péči a pozornosti o poškozenou, jen stěží uvěřit.
18. V dalších partiích se však výpovědi obžalovaného a poškozené zásadněji liší, a to ve vztahu k vylíčení časového úseku od konzumace alkoholu až do okamžiku, kdy oba ve vypůjčeném bytě na jedné posteli usnuli. Podle poškozené spolu s obžalovaným kouřili poškozené neznámou látku, pravděpodobně marihuanu, jejíž disponibilitu přímo na stole v bytě, v sousedství údajné krabičky s tabákem, výslovně ve své výpovědi přiznal i obžalovaný. Obžalovaný ve své výpovědi rovněž výslovně zmínil, že poškozená si z jím ubalené cigarety potáhla. Soud v těchto souvislostech proto uvěřil výpovědi poškozené, nepochyboval o její věrohodnosti, když poškozená podle své výpovědi, stejně jako podle výpovědi svědkyň slečny V., slečny H. a její matky paní Lenky Ř. přiznala předchozí opakovanou zkušenost právě s kouřením marihuany, proto bylo lze podle soudu předpokládat, že rovněž poškozené chuť marihuany nebyla neznámou a dokázala ji i při potažení odlišit od tabáku. Navíc obžalovaný již předtím o kouření marihuany psal poškozené i v rámci komunikace přes aplikaci Whatsapp a obsah této komunikace ve vztahu k nabídce společného kouření marihuany připustil i v rámci svého výslechu.

19. Ohledně zásadního momentu vlastního činu obžalovaného, z něhož je obžalován, pak obžalovaný tvrdil, že k žádnému pohlavnímu styku nedošlo, natož pak z jeho iniciativy, poškozená tuto skutkovou verzi odmítla s tím, že obžalovaný zneužil její zdravotní indispozici patrně způsobenou předchozí konzumací alkoholu a marihuany, její relativní fyzické slabosti vůči obžalovanému, který ji zalehl celým tělem a v neposlední řadě též se zřetelem na přítomného psa bojového plemene, jehož obžalovaný v nepřítomnosti pána obstarával a u něhož poškozená oprávněně předpokládala, že by jí mohl k pokynu nebo na obranu obžalovaného ublížit, pokud by se obžalovanému nepodvolila. Soud se přitom zcela jednoznačně přiklonil ke skutkové verzi, kterou předestřela poškozená, protože její výpovědi, na rozdíl od výpovědi obžalovaného, v řízení netrpěly obsahovou nekonzistentností a zcela odpovídaly přirozené reakci sexuálně napadené ženy, jež o své neblahé zkušenosti vzápětí po vyličených událostech, které se udály proti její vůli a negativně se dotkly její důstojnosti a sebevědomí, zpravila své nejbližší. Nejprve s pochopitelným citovým pohnutím o událostech té noci poreferovala svým vrstevnicím, kamarádkám, s nimiž se chtěla poradit o dalším postupu. Kontaktovala jich hned několik, jak plyne z tento děj potvrzujících svědeckých výpovědí slečny H., slečny V., jakož i slečny K., které shodně uvedly odpovídající výseče skutkového děje událostí oné noci, kterou poškozená strávila s obžalovaným a v rámci které došlo k sexuálnímu útoku obžalovaného na poškozenou, a to proti její vůli a za využití nemnoha prostředků obrany, které jí v dané situaci zůstaly k dispozici jako usedavý pláč či marné odstrkování obžalovaného. Teprve s odstupem několika dalších dní, s pochopitelnou obavou i studem a po poskytnutých radách kamarádek, celou událost poškozená vyličila rovněž své matce, paní Lence Ř.. Obavy poškozené z matky u ní přitom podle zjištění soudu vycházely z předchozího nepravdivého sdělení poškozené, že bude inkriminovaný večer a noc trávit u kamarádky, nikoliv doma u matky. Věrohodnost výpovědi poškozené potvrzuje rovněž následující sled událostí, k nimž dala zásadní impulz k radě svého advokáta pana JUDr. Semeráda právě matka poškozené, se kterou navštívila dne 26. 4. 2018 gynekoložku, jež však již ničeho lékařsky nezjistila, nicméně do zprávy zprostředkovaně zaznamenala okolnosti násilného činu, o nichž jí při této příležitosti zpravila poškozená a její matka. Rovněž důkazem výpisu z komunikace poškozené s obžalovaným v rámci aplikace Whatsapp vyplynulo, že poškozená ještě dne 21. 4. 2018 obžalovaného opakovaně kontaktovala s dotazem, co mělo jeho chování předchozí noc znamenat, a to bez jakékoliv další reakce ze strany obžalovaného, která by jinak byla na místě, pokud by se onu noc opravdu nic nestalo, jak tvrdil obžalovaný. Obžalovaný se však nijak nehájil a zůstal v této věci komunikačně zcela pasivní, což podle názoru soudu nepředstavuje logickou reakci na takto formulované dotazy, když obžalovaný nejevil za jiných okolností nesporně přirozenou zvědavost ve vztahu k tomu, na co vlastně poškozená v rámci takto neuzavřené komunikace narážela. Soud za dané situace tedy logicky předpokládal, že se obžalovaný poškozené alespoň dotáže, na co oním dotazem naráží, tak však neučinil, což opět přisvědčuje skutkové verzi předložené tvrzením poškozené.
20. Nadto soud v rámci řízení nezjistil, a ani to obžalovaný nijak netvrdil, že by na straně poškozené existovala jakákoliv motivace, která by ji vedla k nepravdivosti ve výpovědích o jí tvrzeném skutkovém stavu, potažmo k jakémukoliv poškozování obžalovaného v téže věci. Soud tak především nezjistil, že by na straně poškozené stála za trestním stíhání obžalovaného snaha o jakékoliv vlastní zviditelnění, když nejen z výpovědi poškozené, ale i svědkyň slečny H., slečny V. a matky poškozené paní Lenky Ř. vyplynulo, že poškozená po činu v celé záležitosti jednala váhavě a zdrženlivě, s evidentním studem, který cítila vůči svému nejbližšímu okolí, když se jí tato situace jinak pro ni běžného seznamování s muži prostřednictvím sociálních sítí, zcela vymkla z ruky a zároveň se naplnila určitá varování, která přicházela od jejích ve věci vyslychaných kamarádek před rizikovou promiskuitou ohledně jejího jednání. Soud zejména zohlednil, že k jednotlivým krokům přistupovala nejprve spontánně vůči vrstevnicím, kamarádkám, kterým se svěřovala běžně, a teprve s odstupem několika dní k radám týchž kamarádek se o celé věci svěřila rovněž své matce, paní Lence Ř.. Zdejšímu soud není zřejmá ani případná motivace mstou

poškozené vůči obžalovanému, když její reakce nebyla vedena konkrétním plánem, nýbrž spontaneitou jednání, přičemž k dalším krokům vůči obžalovanému se rozhodla až k popudu svého okolí, sama v zásadě bezradná. Ničeho takového totiž navíc předtím nezažila v jiných případech svých krátkodobých známostí, protože zcela evidentně v předchozích případech nedošlo k takto závažným okolnostem jako v případě stravení noci s obžalovaným. Ani případná naštvanost poškozené z odmítnutí obžalovaného není jako úvaha pro soud za takových okolností relevantní, když pro životní styl poškozené bylo

v předchozí obě naprosto přirozené, že běžně podstupovala potenciální rizika se známostmi na jednu noc, a když prokazovala po činu nejprve onu vyčítavou spontánní reakci, promítnoutou jak do jejích posledních příspěvků v rámci aplikace Whatsapp vůči obžalovanému, tak do emotivně vypjatých svěřování kamarádkám po telefonu i v následném osobním kontaktu. Všechny soudem naposledy uvedené skutečnosti přitom potvrdily ve svých výpovědích jednak svědkyně sl. H., sl. V. a sl. K., jednak samotná komunikace poškozené v rámci aplikace Whatsapp s obžalovaným.

21. O tom, že se předmětné noci udála intenzivně negativně na poškozenou působící událost v souvislosti s noclehem u obžalovaného, zcela jistě neobvyklá vzhledem k jejím předchozím krátkodobým vztahům s muži, s nimiž se seznamovala přes sociální sítě, nepřímo svědčí rovněž lékařská vyjádření Mgr. H., ošetřující klinické psychologky poškozené od měsíce ledna 2016. Poškozená se již u ní v předešlé době léčila a právě paní Mgr. H. do svých zpráv předložených v rámci tohoto trestního řízení po proběhlých událostech nepochybně zanesla podstatnou změnu psychologického stavu poškozené k horšímu, ke které nemohlo dojít bez zevního působení okolního prostředí, zejména pak ve vztahu k pravděpodobným negativním sexuálním zážitkům poškozené. Historicky byly psychologické poruchy poškozené přitom dány jejím předchozím údajným sexuálním zneužíváním ze strany jejího dědy, tedy jednoho z jejích nejbližších příbuzných. Právě to totiž zanechalo na psychice poškozené stopu, pro kterou se musela v předchozím období psychologicky léčit, a která byla prohloubena právě důsledky dalšího intenzivního prožitku s obžalovaným, který v tomto ohledu musel její předchozí negativní sexuální zkušenost znovu vyvolat.
22. Soud k psychologickému stavu poškozené na tomto místě odmítá postoj obhajoby, která na podporu procesní pozice obžalovaného odkazovala na údajně obživený traumatický zážitek, jemuž byla nucena poškozená čelit v důsledku paralelně probíhajícího vyšetřování osoby jejího dědy, pana Jaroslava Ř., potažmo i její osoby v souvislosti se sexuálním zneužíváním, k němuž mělo v dětství poškozené právě z jeho strany docházet. V průběhu trestního řízení vyšlo především ze spisu čj. KRPA-309293/ČJ-2014-001275, č. l. 335 – 346, ve věci policejního vyšetřování pana Jaroslava Ř., najevo, že takový skutek se podezřelému nepodařilo prokázat a že k vyšetřování došlo nikoliv v době osudového osobního setkání poškozené s obžalovaným, nýbrž v době výrazně chronologicky předcházející těmto událostem, téměř před čtyřmi lety, tj. od 8. 8. 2014 do 4. 9. 2014. Podle soudu tedy nelze přehlédnout, že poškozená se následně začala se svými psychologickými problémy od ledna 2016, jak vyplývá z lékařské zprávy Mgr. H. na č. l. 221, tudíž právě tyto obživlé prožitky z dětství poškozené tuto vedly k vyhledání psychologické pomoci, nikoliv však k dalšímu zhoršení jejího psychologického stavu, jak se snažila v tomto směru přesvědčovat soud obhajoba. Tento názor soudu ostatně dále podporuje prohlášení znalkyně paní MUDr. Gayové, které uvedla v rámci svého výsledku při hlavním líčení. V něm sice přiznala určitý, nikoliv však podstatný, vliv obživlého vyšetřování údajného zneužívání poškozené ze strany jejího dědy, ten naopak přisuzovala událostem jiným, přímo spojeným se skutkem obžalovaného. Znalkyně vycházející z dostupné lékařské dokumentace přitom potvrdila, že psychologický stav poškozené před projednávaným incidentem byl kompenzovaný, což potvrdily i svědkyně z blízkého okolí poškozené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

23. Naopak výpověď obžalovaného soud neshledal zcela věrohodnou ve vztahu k líčení průběhu událostí oné noci po ulehnutí obou aktérů posuzovaného činu na společné lůžko. Obžalovaný v rámci svého výslechu při hlavním líčení uvedl, že k poslednímu polibku poškozenou došlo v době před finálním venčením psa. Zmínil rovněž další události té noci strávené s poškozenou, především pak skutečnost, že se mu poškozená zdála divná, a že mu vyhrožovala skokem z okna v případě, že jí z bytu vykáže. Proto jí v bytě ponechal přespat, a to dokonce v téže posteli, v níž spal sám. Soud jeho výpovědi neuvěřil zejména proto, že obžalovaný měl nespočet příležitostí při opakovaném venčení psa, resp. při realizovaném nákupu vína, jakož i v bytě samotném, s poškozenou vzájemně setkání bez dalšího ukončit, zdálo-li se mu chování poškozené jakkoli nestandardní. Tak však neučinil, a to za situaci, kdy se mu podle jeho výpovědi nelíbilo chování poškozené. Tohoto poznatku se přitom podle své vlastní výpovědi obžalovaný dobral již v průběhu návratu z procházky, ale nechtěl to prý poškozené říkat venku. Při té příležitosti se obžalovaný odkázal na batoh poškozené, který údajně zůstal v bytě. Ten však podle názoru soudu mohl v případě takto závažné postojové nejistoty k poškozené obžalovaný sám přinést poškozené, aniž by poškozenou do bytu, resp. již do domu, dále vpouštěl. Zmínil-li následně obžalovaný i výhrůžku skokem poškozené z okna, soud k tomu konstatuje, že nebyla ve vztahu ke spisovému stavu jakkoliv nová, protože o možném výskoku z okna hovořila předtím sama ve své svědecké výpovědi sama poškozená, jakož i ve své svědecké výpovědi svědkyně slečna V., nikoliv ovšem ve vztahu k tomu, že by si tím vůči obžalovanému zjednávala místo pro nocleh, nýbrž s větší měrou sebezáchovné pravděpodobnosti proto, že nechtěla s obžalovaným po jeho činu v bytě dále dlít, když věděla, že byt je uzamčen, a ona se tedy z něho nemohla jinak dostat. Právě tyto momenty výpovědi obžalovaného tak soud shledal v zásadě jen v poloze účelově podaných tvrzení, které měly vhodněji zapadnout do jím předestřené skutkové verze, a získat tak na důvěryhodnosti s latentním odkazem na shora uvedené důkazy. Soud ovšem taková tvrzení právě s ohledem ke shora konstatovaným skutečnostem vyhodnotil s přesně opačným efektem na charakteristiku výpovědi obžalovaného v této trestní věci, kterou neshledal právě z těchto důvodů věrohodnou.
24. Konečně soud uvádí, že ze shora jím vyjmenovaných, zásadně nepřímých důkazů se jako zcela zřejmé jeví zhoršení psychického stavu poškozené, která je podle znaleckého posudku prof. PhDr. Weise a MUDr. Gayové osobou s hraniční poruchou osobnosti. Za tyto důkazy lze označit jednak lékařské zprávy paní Mgr. H., ošetřující psychoterapeutky poškozené, konstatující rapidní zhoršení psychického stavu poškozené, a jednak i samotný znalecký posudek znalců prof. PhDr. Weisse a MUDr. Gayové, v němž je mimo jiné konstatováno, že v důsledku činu poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou doprovázenou klasickými symptomy jako návraty (flashbacky) událostí ve dne i ve snech, děsivými sny, sníženou sebeúctou, sebedůvěrou i důvěrou v okolí, strachem z mužů, vyhýbání se místům, kde by ji pachatel mohl nalézt, strachem, úzkostmi, poruchami spánku, problémy v sexuálním životě (snížení apetence). U poškozené tak bylo zjištěno zhoršení původní diagnózy hraniční poruchy osobnosti a bulimie o symptom nedotýkat se lidí, který jí brání ve vzdělání, když studuje obor kosmetička, přičemž prognóza zlepšení zdravotního stavu není příznivá, a to i s ohledem na skutečnost, že již jednu posttraumatickou stresovou poruchu poškozená prožila. Soud tak dospěl k nepochybnému závěru, že se čin obžalovaného významným způsobem odrazil do zhoršení zdravotního stavu poškozené a neztotožnil se s polemickým názorem obhajoby, že by znalecký posudek znalců prof. PhDr. Petra Weisse a MUDr. Gayové trpěl jakýmkoliv vadami, či dokonce nepřezkoumatelností pro údajnou obsahovou a materiálovou neúplnost, protože takové vady zdejší soud neshledal. Takové vady přitom nevzešly ani z průběhu, či výsledku výpovědi obou zmíněných znalců v rámci hlavního líčení, a to ani k dotazům obhájce obžalovaného, proto soud nepovažuje předmětné výtky obhajoby vůči tomuto znaleckému posudku za jakkoli odpovídající jeho obsahovým znaleckým kvalitám.

25. Soud k dalším námitkám obhajoby kontruje, že není názoru, že by poškozená měla možnost z bytu kdykoliv v době páchaní činu obžalovaným odejít. Zalehl-li obžalovaný celou vahou svého těla poškozenou, znemožnil jí tím nejen případný volný pohyb po bytě, ale i možnost využití mobilního telefonu, zvláště necítila-li se po konzumaci alkoholu, resp. kouření marihuany fyzicky v pořádku a jívala jí nevolnost a třes. Zdravotní indispozice poškozené, stejně jako její relativní fyzická nedostatečnost ve srovnání s obžalovaným s jistotou představovaly překážky, které jí znemožňovaly jakýkoli smysluplný pohyb, snad kromě marného odstrkování obžalovaného a doprovodného verbálního a neverbálního projevu poškozené, jímž vyjadřovala svoji vůli k souloži s obžalovaným nepřístupovat. Mířila-li obhajoba touto námitkou na dobu před pácháním činu obžalovaným, je třeba podle názoru soudu reálně přihlížet i k roli psa bojového plemene v momentální péči obžalovaného, kterou tento sehrál ve vzniku a udržování strachu poškozené z případného negativního postoje poškozené k obžalovanému v naději, že se bude aktivně obžalovanému bránit, dojde-li k případnému útoku obžalovaného na její důstojnost následně spáchaným činem. Soudu není ani zřejmé, z jakého zdravotního stavu poškozené, vlastně obhajoba vycházela, potažmo o co se opírala, při formulaci námitky, že si poškozená mohla z vlastního mobilního telefonu zavolat pomoc. Právě poškozenou vypovězené symptomy jejího zdravotního stavu spíše svědčily tomu, že takového výkonu schopna nebyla, navíc tížena strachem k obžalovanému. Svou roli k jejímu skutečnému zdravotnímu stavu po konzumaci alkoholu a marihuany zde jistě sehrála rovněž pokročilá noční hodina v kombinaci právě se strachem a únavou poškozené, která se navíc aktuálně léčila u psychoterapeutky právě pro dříve vzniklý posttraumaticky stresový syndrom. Užití alkoholu a marihuany ostatně připustily obě zásadní výpovědi aktérů trestného činu, čili obžalovaného i poškozené, když tyto navazovaly na jejich předchozí, rovněž výpověďmi obou hlavních aktérů potvrzené, zkušenosti s těmito drogami.
26. Rovněž samotný obhajobou namítaný fakt, že se pes plemene amerického stafordšírského teriéra spolu s poškozenou volně pohyboval po bytě, nelze podle názoru soudu vnímat jako skutečnost, která by měla na straně poškozené potenciál snižovat subjektivní míru strachu, který se v důsledku jeho přítomnosti v bytě, v zásadě podporujícího převahu obžalovaného ve vztahu k ní, vyvíjel u poškozené, ba naopak. Samotná argumentace mírumilovnou minulostí tohoto psa ostatně byla vyvrácena i ve svědecké výpovědi majitele psa, pana P., jenž sice konstatoval, že svého psa nikdy neslyšel vrčet, nicméně výslovně připustil, že by to někdy udělat mohl. Právě zcela nezvyklá situace obžalovaným páchaného trestného činu vůči poškozené, která se projevovala pláčem a slovním i fyzickým kladením marného odporu, tak mohla představovat onen impulz, s nímž pes své vrčení spojil, když již samotnou přítomnost psa při intimních chvílích v ložnici, obzvláště v případě vynuceného styku, soud nepovažuje za "standardní", naopak je jí možné vykládat jako účelovou ze strany obžalovaného, jako další argument, aby se mu poškozená podvolila. Ze všech těchto důvodů pak soud tuto námitku obhajoby neakceptoval, když se mu naprosto důvěryhodná argumentace poškozené právě přítomným psem v ložnici při souloži jako lichá nejeví. O subjektivním významu této skutečnosti pro poškozenou svědčí i její následné zdůrazňování tohoto momentu strachu vůči psovi vedeného v nepřítomnosti pána obžalovaným poškozenou vůči jejím kamarádkám slečně H., slečně K. a slečně V., které ve všech třech případech o úloze psa při reprodukci jednání poškozené vůči nim shodně referovaly.
27. S ohledem ke všem shora uvedeným důkazům a v jejich vzájemném působení soud konstatuje, že skutkový stav ohledně činu a jeho následků na zhoršení zdravotního stavu poškozené byl v rámci řízení prokázán bez jakýchkoli pochybností, byť se jeho gros odvíjí především od samotných výpovědních kontrapozic poškozené a obžalovaného, když právě koncentrické působení ostatních nepřímých důkazů přisvědčuje toliko výpovědi poškozené, zatímco skutkovou verzi obžalovaného s potřebnou měrou popírá, resp. logicky vylučuje. Soud tak nepřisvědčil obhajobě v závěru, že by v projednávané věci neexistoval jediný důkaz prokazující tvrzení poškozené a vinu obžalovaného, když právě shora soudem komentované důkazy za takové lze nepochybně

považovat, a to především se zohledněním již jednou soudem zdůrazňovaným charakterem činu, k jehož spáchání zásadně dochází v soukromí (intimitě) mezi dvěma osobami.

28. **Po právní stránce posoudil soud jednání obžalovaného jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku**, neboť obžalovaný v důsledku využití své fyzické převahy donutil poškozenou ve stavu momentální zdravotní indispozice vyvolané patrně konzumací alkoholu a marihuany a za současné přítomnosti cvičeného psa bojového plemene, o něhož se staral obžalovaný, při souloži, k vykonání pohlavního styku souloží, přičemž v důsledku této události se u poškozené podstatně zhoršila již dříve získaná posttraumatická stresová porucha s výraznými omezujícími projevy a podstatným negativním dopadem do kvality života poškozené s nepříznivou prognózou dalšího vývoje jejího zdravotního stavu. Tento následek je nepochybně těžkou újmou na zdraví (delší dobu trvající vážnou poruchou zdraví ve smyslu § 122 odst. 1, 2 písm. i) tr. zákoníku), která se u poškozené v podstatně zhoršené intenzitě (znovu)objevila až v příčinné souvislosti s prožitou událostí čili projednávaným trestným činem obžalovaného, a tím byla naplněna kvalifikovaná skutková podstata uvedená v odst. 3 písm. c) trestného činu znásilnění. Obžalovaný tedy ve vztahu k poškozené spáchal zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Tyto skutečnosti plynou, jak již soud uvedl výše, z důkazů provedených v rámci trestního řízení, zejména jsou patrné ze znaleckého posudku znalců prof. PhDr. Weisse a MUDr. Gayové, resp. z jejich následných výpovědí jako znalců, ale rovněž z lékařských zpráv ošetřující klinické psycholožky poškozené Mgr. H.. Existence posttraumatického stresového syndromu u poškozené před činem obžalovaného sice představuje určitou zvýšenou míru rizika, nicméně rozhodujícím faktorem vedoucím k jejímu znovuvyvolání bylo právě jednání obžalovaného. Jednáním obžalovaného došlo konkrétně k podstatné míře zhoršení zdravotního stavu poškozené zhoršením kvality osobního i profesního života poškozené, jenž je závažněji omezován návraty (flashbacky) traumatizujících událostí ve dne i ve snech, děsivé sny, sníženou sebeúctou a sebedůvěrou, důvěrou v okolí, strachem z mužů, vyhýbáním se místům, kde by ji pachatel mohl nalézt, úzkostmi, poruchami spánku, problémy v sexuálním životě (snížením apetence) a bulimie, přičemž za zcela specifický lze u poškozené detekovat symptom nedotýkat se lidí, který jí brání ve vzdělání, když se vzdělává jako kosmetička, která se z povahy věci jiných lidí musí dotýkat. Důkazy přitom jednoznačně vyloučily námitky obhajoby, že by zhoršení symptomů posttraumatické stresové poruchy bylo součástí přirozeného vývoje této poruchy u poškozené, resp. že by na toto zhoršení mělo mít vliv vyšetřování děda poškozené, když k tomuto údajnému vlivu se soud již výše vyjádřil negativně s ohledem na výrazný časový předstih těchto událostí před samotným zhoršením psychického stavu poškozené (rok 2014).
29. Z hlediska **zavinění** soud shledal, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný zjevně, jak vyplývá ze samotného popisu skutku, chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, tedy lidskou důstojnost v sexuální oblasti, když se na poškozené vědomě dopustil popsání jednání. Pokud jde o těžkou újmu na zdraví, již obžalovaný způsobil poškozené, shledal soud u obžalovaného zavinění ve vztahu k tomuto těžšímu následku ve formě vědomé nedbalosti (§ 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve spojení s § 17 písm. a) tr. zákoníku), neboť obžalovaný si přinejmenším musel být, a tedy i byl vědom, že takovým zásahem do sexuální integrity poškozené jí může způsobit velmi závažné psychické následky, byť bylo lze i vzhledem k předchozí iniciační komunikaci s poškozenou akceptovat, že bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že takové následky nenastanou, když původně předpokládal, že soulož nevyučovala ani poškozená.
30. Stran ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného bylo znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie konstatováno, že v době páchaní trestného činu byly schopnosti rozpoznávací i ovládací plně zachovány. Plné zachování rozpoznávacích

schopností znamená, že obžalovaný byl schopen rozpoznat a vyhodnotit nesprávnost a nemorálnost svého jednání, plné zachování ovládacích schopností pak znamená, že obžalovaný byl schopen ovládnout svůj sexuální pud v plné míře, tudíž nebyl v době spáchání trestného činu nepřičetným. Z těchto důvodů lze proto konstatovat, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil.

31. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy (§ 38, § 39 odst. 1 tr. zákoníku), přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi. Soud se přitom rovněž zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaného, kdy však v daném případě je zcela nepostačující uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku již s ohledem na charakter trestného činu vyjádřený trestní sazbou v rozmezí pět až dvanáct roků.
32. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Zájem chráněný trestním zákoníkem musel být obžalovanému zcela zřejmý.
33. Soud hodnotí jako polehčující okolnost nezávadnou trestní minulost obžalovaného, která vypovídá o tom, že před spácháním trestného činu vedl řádný život a že trestný čin spáchal poprvé. Jiných polehčujících okolností se však soud při nejlepší vůli v případě obžalovaného nedobral, když tento se k činu nedoznal, a z týchž důvodů logicky neprojevil ani lítost z činu, jehož se dopustil vůči poškozené.
34. Mezi přitěžující okolnosti, pokud soud vychází nezbytně z výpovědi poškozené, lze zahrnout fakt, že se jednání obžalovaný dopustil využiv i určité bezbrannosti poškozené, jejího fyzického stavu, který ji neumožnil zásadní odpor, ale zřejmě ani možnost v dané situaci jakkoli „logicky“ uvažovat, kdy však nelze konstatovat, že by poškozená byla zcela bezbranná ve smyslu naplnění znaku skutkové podstaty tr. činu dle ust. § 185 odst. 1 alinea druhá tr. zákoníku. Fyzicky zdatný obžalovaný zneužil fyzické indispozice poškozené, která nebyla v době spáchání činu zjevně zdravotně zcela v pořádku, ženu uzamkl v půjčeném bytě a ponechal v pokoji, kde se soulož odehrávala, i psa bojového plemene, který vrčením dále podtrhával a zvětšoval její vnitřní pocit strachu, nedbaje zřetelně vyjadřovaného nesouhlasu poškozené s pohlavním stykem s obžalovaným spočívajícím ve verbálně i fyzicky vyjadřovaném projevu odporu, kterého byla poškozená za dané situace schopna.
35. Nikoli jako přitěžující okolnost, pouze jako faktor zvyšující závažnost jednání obžalovaného, v neprospěch obžalovaného hovoří fakt, že se jednání dopustil od určitého okamžiku s rozmyslem, ačkoli nelze dovodit prvoplánovitost jeho jednání od prvního (elektronického) kontaktu s poškozenou. Na druhou stranu však z výsledků dokazování lze jednoznačně dovodit, že intimní styk s poškozenou intenzivně plánoval, v podstatě s ním počítal a v určitý okamžik se již zcela zjevně rozhodl, že proběhne za každou cenu. Lze dovodit, že tím okamžikem bylo nasměrování poškozené, která to nebrala jako určitou výzvu k intimnímu styku, do ložnice, kterou obžalovaný taktéž využíval. Zde je třeba zdůraznit, že obžalovaný současně zneužil i důvěry poškozené, která jej bezelstně požádala o umožnění noclehu, kdy nepochybně spoléhala na to, že se obžalovaný v jejím stavu zachová jako lidská bytost, nikoli jako individuum, které bude ukájet své nízké pudy za cenu jejího dalšího utrpení.
36. Zdejší soud neshledal ze shora uvedených důvodů neshledal možnost pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody postupem podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, protože neidentifikoval pro takové snížení pod dolní hranici trestní sazby žádné relevantní okolnosti případu nebo se zřetelem k jeho osobním poměrům ani nepřiměřeně přísné použití trestní sazby pro obžalovaného. O

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

takovém postupu by bylo lze uvažovat pouze v případě, že by obžalovaný změnil svůj postoj k projednávané věci a činil by veškeré v úvahu připadající kroky k odčinění způsobené újmy, což se však nestalo.

37. Při trestní sazbě, kterou je obžalovaný ohrožen, soud po zvážení všech podstatných okolností, jak byly vyjádřeny výše, ukládal trest obžalovanému, zejména vzhledem k jeho dosavadnímu nezávadnému způsobu života a k tomu, že trestného činu se dopustil poprvé, na samé dolní hranici zákonné trestní sazby. Ačkoli je třeba zdůraznit, že se obžalovaný dopustil zvláště závažného zločinu, jehož individuální závažnost je zvyšována dalšími faktory, jak vyplývá z výše uvedeného, k činu se nedo znal, kdy důsledkem činu negativně trvale a podstatně poznamenal poškozenou na jejím zdravotním stavu, což by samo o sobě možně odůvodňovalo uložení i přísnějšího trestu, nelze odhlédnout od faktu, že obžalovaný nepochybně není osobou, jehož náprava není možná i uložení mírnějšího trestu. I trest na samé dolní hranici může mít v tomto případě dostatečný výchovný účinek a zásadní vliv na nápravu obžalovaného, kdy ukládání trestu přísnějšího by v daném případě mohlo být shledáváno jako čistě represivní, kdy nepochybně obecně první (přitom již nepodmíněný) trest lze shledat i ve své nižší výměře zcela dostatečným. Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku soud zařadil obžalovaného pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou, neboť vzhledem k závažnosti spáchaného činu a uložené výši trestu nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice jiného typu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Praha 31. října 2019

Mgr. Lukáš Slavík, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.